

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Belastingrecht

zaaknummers: AWB 15/5312 t/m AWB 15/5314

uitspraak van de enkelvoudige belastingkamer van **12 MEI 2016**

in de zaken tussen

[REDACTED] eiseres
(gemachtigde: A. Schuurman),

en

de inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Doetinchem, verweerder.

Procesverloop

Aan eiseres zijn met dagtekening 8 april 2015 voor de jaren 2010 tot en met 2012 navorderingsaanslagen inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen (hierna: IB/PVV) opgelegd.

Verweerder heeft bij uitspraken op bezwaar van 7 augustus 2015 de navorderingsaanslagen verminderd tot nihil.

In de uitspraken op bezwaar is geen uitspraak gedaan inzake het verzoek om een proceskostenvergoeding.

Eiseres heeft bij brief van 4 augustus 2015 aan verweerder gevraagd om uitspraak te doen over het verzoek om een proceskostenvergoeding.

Eiseres heeft bij brief van 20 augustus 2015, ontvangen door de rechtbank op dezelfde dag, beroep ingesteld wegens het niet beslissen inzake het verzoek om een proceskostenvergoeding.

Verweerder heeft bij brief van 6 oktober 2015 het verzoek om een proceskostenvergoeding afgewezen.

Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 maart 2016.

Namens eiseres is verschenen haar gemachtigde. Namens verweerder zijn verschenen mr. N.A. Nijhoff en H. Roerdink. De beroepsprocedures tegen de ontvanger met

zaaknummers 15/6555 tot en met 15/6560 zijn gelijktijdig behandeld. Voor de ontvanger is verschenen mr. P.R. van der Maaten.

Eiseres heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en exemplaren daarvan overgelegd aan de rechtbank en aan de wederpartij.

Overwegingen

Feiten

1. Verweerder heeft bij brief van 4 februari 2015 een aankondiging van navorderingsaanslagen IB/PVV voor de jaren 2010 tot en met 2012 verstuurd:

“Uit de behandeling van uw verzoek om vermindering van de aanslag inkomstenbelasting 2009 is gebleken dat onterecht verrekening van aanvullende heffingskortingen is gevraagd. Dit is reden om uw aangiften inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen en inkomensafhankelijke premie Zorgverzekeringswet 2010 t/m 2012 in onderzoek te nemen.
(...)

Ik ben van plan de te weinig geheven belasting door het opleggen van navorderingsaanslagen alsnog te belasten.

Indien u wilt reageren, verzoek ik u dit te doen vóór 27 februari 2015.”

2. Eiseres heeft niet gereageerd op deze aankondiging waarna de navorderingsaanslagen IB/PVV met dagtekening 8 april 2015 zijn opgelegd.

3. Eiseres heeft bezwaar gemaakt tegen de navorderingsaanslagen en daarbij verzocht om een kostenvergoeding.

4. In de uitspraken op bezwaar met dagtekening 7 augustus 2015 worden de bezwaren tegen de navorderingsaanslagen geheel toegewezen. Er wordt geen uitspraak gedaan inzake de gevraagde kostenvergoeding.

5. Na ontvangst van de uitspraken op bezwaar op 4 augustus 2015 heeft eiseres het verzoek ingediend om uitspraak te doen over het verzoek om kostenvergoeding.

6. Op 20 augustus 2015 heeft eiseres beroep ingesteld wegens het niet beslissen op het verzoek om een kostenvergoeding.

7. Bij brief van 31 augustus 2015 heeft verweerder zijn voornemen kenbaar gemaakt om het verzoek om een kostenvergoeding af te wijzen. Eiseres is daarbij in de gelegenheid gesteld haar verzoek mondeling toe te lichten dan wel gebruik te maken van haar hoorrecht. Eiseres heeft hiervan geen gebruik gemaakt.

8. Op 6 oktober 2015 wordt het verzoek om een kostenvergoeding afgewezen. De afwijzing is als volgt gemotiveerd:

“Om voor een kostenvergoeding in aanmerking te komen moet het besluit waartegen het bezwaarschrift is gericht na bezwaar worden herzien wegens een onrechtmatigheid die aan de Belastingdienst is te wijten.

Omdat het oorspronkelijke besluit is herzien op grond van gegevens die u pas in de bezwaarfase hebt verstrekt, kan niet worden gesteld dat de herziening heeft plaatsgevonden

wegens een onrechtmatigheid die aan de Belastingdienst is te wijten. Daarom wijs ik uw verzoek om kostenvergoeding af.”

Geschil

9. In geschil is of eiseres recht heeft op een proceskostenvergoeding in bezwaar.
10. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat de uitspraken op bezwaar wegens het ontbreken van een deugdelijke motivering onvoldoende zijn gemotiveerd. Datzelfde heeft volgens eiseres te gelden ten aanzien van het ontbreken van een beslissing op haar verzoek om een kostenvergoeding. Daarnaast heeft eiseres gesteld dat sprake is van een onrechtmatigheid aan de zijde van verweerder.
11. Verweerder is de tegenovergestelde mening toegedaan.

Beoordeling van het geschil

Motivering uitspraak op bezwaar

12. Het kan eiseres naar het oordeel van de rechtbank worden nagegeven dat de uitspraken op bezwaar als vermeld onder 4. hiervoor summier zijn gemotiveerd. Eiseres is in zoverre echter niet in haar belangen geschaad aangezien geheel aan haar bezwaren wordt tegemoetgekomen. Daar komt bij dat de uitspraken op bezwaar zijn gemotiveerd, weliswaar summier, maar naar het oordeel van de rechtbank kan bij eiseres geen moment de vraag zijn gerezen waar deze summiere motivering op ziet.

Ontbreken van beslissing op verzoek om kostenvergoeding in uitspraak op bezwaar

13. Op grond van artikel 7:15, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), dient verweerder op het verzoek om een kostenvergoeding te beslissen bij de beslissing op het bezwaar. In dit geval heeft verweerder dat niet gedaan. De wet verbindt daar echter geen rechtsgevolgen aan. Verweerder heeft de uitspraken op bezwaar naar het oordeel van de rechtbank aan mogen vullen zoals hij dat heeft gedaan in de brief van 6 oktober 2015, zoals vermeld onder 8. hiervoor. Eiseres is daarmee niet in haar belangen geschaad aangezien afzonderlijk beroep kan worden ingesteld tegen de beslissing van verweerder op het verzoek om een kostenvergoeding (vergelijk Hoge Raad 14 november 2014, ECLI:NL:HR:2014:3191). Daar komt bij dat verweerder op 31 augustus 2015 zijn voornemen om het verzoek om een kostenvergoeding af te wijzen kenbaar heeft gemaakt, zie onder 7. hiervoor.

Onrechtmatigheid

14. Op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb, worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.
15. De rechtbank stelt voorop dat voor kosten in verband met de behandeling van een bezwaar niet kan worden uitgegaan van de regel dat bij herroeping van het bestreden besluit recht bestaat op vergoeding van die kosten, zoals dat wel het geval is indien kosten worden vergoed in verband met het voeren van een procedure voor de belastingrechter (vergelijk artikel 8:75 van de Awb en Hoge Raad 18 juni 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM7705). Er dient sprake te zijn van een aan verweerder te wijten onrechtmatigheid.

16. De rechtbank is van oordeel dat in dit geval geen sprake is van een aan verweerder te wijten onrechtmatigheid. Verweerder heeft vanwege het voornemen om navorderingsaanslagen op te leggen, eiseres voorafgaande aan het opleggen van die aanslagen in kennis gesteld van dat voornemen. In de vooraankondiging heeft verweerder vermeld wat hij voornemens is te wijzigen en is eiseres in de gelegenheid gesteld om, voordat de navorderingsaanslagen worden opgelegd, hierop te reageren. Eiseres heeft niet gereageerd op de vooraankondiging, terwijl gesteld noch gebleken is dat zij die vooraankondiging niet heeft ontvangen. Door niet te reageren op de vooraankondiging, restte verweerder niets anders dan over te gaan tot het opleggen van de navorderingsaanslagen (vergelijk Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2015:1936). Dat de navorderingsaanslagen vervolgens in bezwaar zijn verminderd tot nihil, maakt niet dat in dit geval sprake is van een onrechtmatigheid die aan verweerder is te wijten.

17. Gelet op het voorgaande dienen de beroepen ongegrond te worden verklaard.

18. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. M.J.C. Pieterse, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M.M.A. Arts, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op: **12 MEI 2016**

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **12 MEI 2016**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (belastingkamer), Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Bij het instellen van hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. een dagtekening;
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;
 - d. de gronden van het hoger beroep.

Voor kopie conform

De griffier van de
rechtbank Gelderland